

תת"ע 4738/12/19 - מדינת ישראל נגד אחמד אל עובהה אחמד אל עובהה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 19-12-4738 מדינת ישראל נ' אחמד אל עובהה

בפני כבוד השופטת אושרת חנה בר
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד אחמד אל עובהה אחמד אל עובהה
נאשימים

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניית בהuder המבוקש וזאת בהתאם לסמכוות לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח מס' 34212405616 לנאם יוכהה עבירה של עקיפה מסוכנת, עבירה בוגוד לתקינה (ד) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 04.04.2019.
3. בגין הדוח צוין כי על המבוקש להתייצב לדין ביום 22.01.20 המבוקש קיבל את הדוח לידי המשוטר. ביום הדיון המבוקש לא התייצב ולכן נשפט בהעדתו.
4. בית משפט דין את המבוקש לעונשים הבאים : 4 חודשי פסילה בפועל בגיןו 30 ימי פסילה מנהלית, הפעלת 1 חודש פסילה על תנאי באופן מצטבר, סה"כ 4 חודשים בפועל, פסילה על תנאי של 4 חודשים במשך שלוש שנים וקנס 1500. לטענת ב"כ המבוקש לא קיבל זימון לדין ולדבריו, נמסר לו מהשוטר כי הזמנה למשפט תישלח לו בדואר. ב"כ המבוקש כפר בעבירה וטען כי יגרם לו עייפות דין.
5. המשיבה התנגדה לבקשה. לטענת ב"כ המשיבה, הנאשם קיבל הזמנה לדין במסירה ידנית. המשיבה צרפה את כתוב האישום עם הזימון לדין החתום על ידי המבוקש. המבוקש בחר במודע שלא לנצל את הזכות שניתנה לו ולא

התיצב לדין. המשיבה תמכה טענותיה בהפנייה לפסיקה.

6. עוד טענה המשיבה, כי המבקש לא פרט נסיבות המהוות עיוות דין. עוד טענה המשיבה כי העונש שהושת על המבקש מצוי במתחם הענישה.

דין

7. בבקשת לביטול פסק דין שנייתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלහן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התיצבותו לדין.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ניתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברא"פ 9142/01 **سورיה איטליה נ' מדינת ישראל** (פסקה 8, 2.10.03):

"ווצא שאם עלול להיגרם לבקשת עיוות דין עקב נעלית שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התיצבותו נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

8. אין חובה לדון בבקשתה זו במעמד שני הצדדים. ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברא"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמן סאלם** (25.3.18) (להלן - **רא"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דין במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שנייתן בהעדר. קיום דין כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדין בנסיבות חריגות, שבahn ניתן להציג על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שנייתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דין בגין הנסיבות הצדדים, לנמק ولو בקצרה את החלטתו לדוחות את הבקשה".

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטול הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם לבקשתו, ישקול בית

המשפט אם לקיים דין בנסיבות הצדדים על מנת לבחון את תקופתה של הטענה, או להחליט, גם מבלתי לקיים דין כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

9. בעניינו של המבוקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטעוני הצדדים היא צזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

10. בחריתי את טענותיו של ב"כ המבוקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשתו.

כעולה מכתב האישום שצורך לתגובה המשיבה, מדובר בהזמנה לדין וכותב אישום מסוג מסיה ביד, כאשר המועד אליו מזמן המבוקש לדין רשום על גבי כתוב האישום וה牒ה חתום על כן.

בעניינו, המבוקש זומן לדין ביום 22.01.2020 בשעה 10:30.

ה牒ה לא נתן כל הסבר סביר לאי התיציבותו.

ণימוקי המבוקש אינם בעלי בקנה אחד עם הרשות בכתב האישום שנמסר לו לידי במעמד עצירתו על ידי השוטר.

11. בנוגע לטענה כי גורם ל牒ה עיוה דין אם לא ניתן לו יומו, כפי שנקבע בرع"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". "

12. טענה כללית כי牒ה כופר בвиיזוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוה דין הצדקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 17/2573 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

ה牒ה כלל לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטול בעניין זה.

13. זאת ועוד, אין בעונש שהוושת על牒ה כדי להחמיר עימו. מדובר בעבירה מסווגת שמי שמבצע אותה מסכן את ציבור המשמשים בדרך ואת עצמו. בגין עבירה זו קיימת פסילת מינימום הקבועה בחוק של 3 חודשים.

עיוון בגזר הדין שניית בהיעדרו של牒ה כי牒ה עבר תעבורתי מכבד ביותר הכלל 108 הרשעות.

אין ספק כי בית משפט לא מיצה את הדיון עם המבוקש וכי העונש שהוטל עליו הינו בתחום הענישה.

14. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים בדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה מישח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתיהם של המשפט כי ערכאות השיפוט אין יכולות לאמץ מתוכנת הנonta גושפנקא עקיפה לחסור האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שmag בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"ז ל"ט(3) 279.] על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרודצורה וזמןנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמניים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמןים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התיצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לשחבות וועמסים מיוחדים בניהול התקיים, באופן המכובד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור המתמתק ליום בבית המשפט".

15. לאור האמור, משלא שוכנותי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבות המבוקש ומשלא שוכנותי כי יגרם למבוקש עיוזת דין במידה ולא ניתן לו יומו ומשמעותי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון.

16. הבקשה נדחתה.

הմבוקש יפעל על פי האמור בגזר הדיון.

17. המזיכירות תשלח החלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, בהעדך
הצדדים.